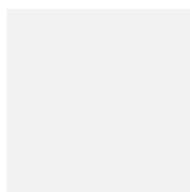

Відділ освіти
Сквирської районної державної адміністрації
Районний методичний кабінет
Сквирська ЗОШ I – III ст. №3

Творчі проекти на уроках трудового навчання: обслуговуючі види праці

м. Сквир
«Джерело»
2013

Районний методичний кабінет відділу освіти Сквирської РДА

Упорядник: С.А.Каліновська. Творчі проекти на уроках трудового навчання: обслуговуючі види праці; навчально-методичний посібник: – Сквиря: «Джерело», 2013. – 61с.

Відповідальний за випуск: Л.А Корбут, завідувач районним методичним кабінетом.
Рецензент: С.Г.Ткаченко, методист районного методичного кабінету.
Комп'ютерний набір: С.Г.Ткаченко.

У пропонованому посібнику представлені цікаві розробки (за змістом та оформленням) творчих проектів з обслуговуючих видів праці учнів середніх та старших класів, а також проекти учасників і переможців різних етапів Всеукраїнської учнівської олімпіади.

Матеріал посібника допоможе вчителям трудового навчання під час проектної діяльності на уроках трудового навчання, позакласної роботи та роботи з обдарованими дітьми.

Книга буде корисною також учням під час розробки ними творчих проектів.

Зміст

Передмова.....	4
М.Узварик. Виготовлення серветки.....	5
М.Заєць. Сумочка клатч.....	10
А.Усачова. Сумочка для мобільного телефону, оздоблена шовковими стрічками.....	17
К.Грубчак. Виготовлення знімного коміру.....	30
І.Мазур. Сувенір Євро 2012.....	36
С.Хмарська. Вимпел, присвячений технологічній освіті.....	44
М.Черняховська. Моя жилетка.....	51

Передмова

Книжка містить цікаві розробки (за змістом та оформленням) творчих проєктів з обслуговуючої праці учнів старших класів, а також проєкти учасників і переможців різних етапів Всеукраїнської учнівської олімпіади.

Користуючись цим збірником, учителі та учні ознайомляться з варіантами змістовного наповнення та оформлення проєктів, прикладами їх ілюстративного забезпечення, економічного аналізу виготовлених виробів, складання інструкційних та технологічних карт, підсумкових висновків тощо.

Матеріал збірника надасть значну допомогу вчителям трудового навчання під час проєктної діяльності на уроках, позакласної роботи і роботи з обдарованими дітьми.

Книжка буде корисною також учням під час розробки ними творчих проєктів та самостійного виготовлення того чи іншого виробу технікою одного із зазначених видів декоративно-ужиткового мистецтва.

ВИГОТОВЛЕННЯ СЕРВЕТКИ

6 клас

Виконала: Узварик Марина Миколаївна, учениця 6 класу Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3.

Керівник проекту: Каліновська Світлана Анатоліївна, вчитель трудового навчання Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3.

Обґрунтування виробу об'єкта проектування

Одним із моїх улюблених предметів у школі є трудове навчання. Завдяки цьому предмету я навчилася багато чого робити: готувати, шити, вишивати, в'язати, і це мені дуже подобається. Також я дуже люблю в'язати бісером і маю невеличку колекцію прикрас, які слугують декором мого одягу. Вчитель трудового навчання нашої школи зараз навчає дівчаток вишивати шовковими стрічками, але я ще не вмію так вишивати, і в найближчому майбутньому хочу навчитися ще одного ремесла, яке може стати в пригоді завжди. Тому мій майбутній виріб – серветку – я буду вишивати хрестиком та підберу для виробу ексклюзивний орнамент.

Такий орнамент я вибрала тому, що він мені дуже сподобався. Взявши за основу вже відомі мотиви, я внесла в них багато свого, нового, тому серветка в мене вийшла така оригінальна. Нитка — є долею, оберегом, любов'ю. Символіка даного виробу базується на символах сонця і землі.

Аналіз виробів-аналогів, остаточний вибір конструкції

Вишивка завжди була одним з найулюбленіших способів прикрашання одягу, а також різноманітних речей домашнього вжитку.

Ніщо не може зрівнятися з красою майстерно виконаних народних вишивок, які надають кожному виробу своєрідності і неповторності.

За своїм призначенням усі вишивки можна поділити на дві групи: для оформлення одягу; та побутових речей. Вишивки першої групи мають здебільшого орнаментально-рапортну побудову, для чого створено безліч різноманітних швів. Вишивки другої групи можуть мати ще й образотворчий

зміст, декоративно-тематичне спрямування (див. мал. 1, 2).

Тому важливо, вибираючи чи знайти художню єдність, зробити красивою не лише саму вишивку, а й прикрасити предмет у цілому, зберегти його красу в співіснуванні з іншими предметами. Завжди треба враховувати, щоб кольори вишивки контрастно чи тонально, але обов'язково гармонійно поєднувалися як між собою, так і з фоном і приємно вписувалися у загальний колорит одягу або інтер'єра. Розміщення вишивок повинне підкреслювати форму предмета, силует, крій.

Для вишивання одягу існує безліч різноманітних швів, а для прикрашання різних корисних речей побуту — безліч декоративно-тематичних орнаментів.

За способом виконання вишивки можуть бути вільними та лічильними. До вільних належать: «тамбур», «ришельє», «гладь», «стебловий шов».

Мал. 1

Мал.2

Мал. 3

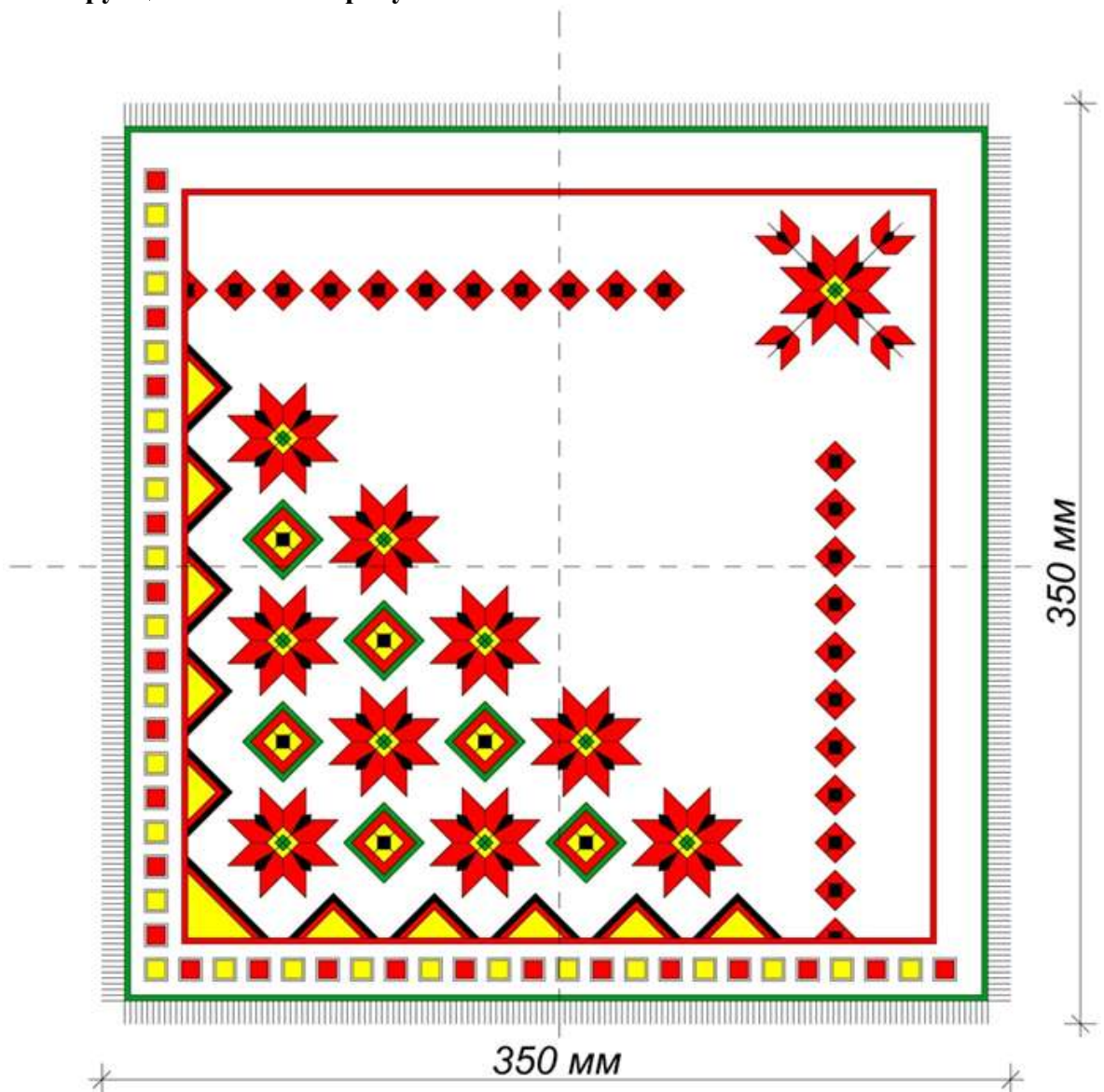
Для своєї серветки я вирішила використовувати такий вид лічильної вишивки, як хрестик: косий хрестик у один і два прийоми і косий хрестик по діагоналі. Також я ще використовую для вишивання штапівку.

Хрестик вишивають двома перехресними діагональними стібками. Всі верхні стібки роблять в одному напрямку. При правильному вишиванні хрестиком на звороті повинні утворюватися рівні прямі смужки в одному напрямку — по вертикалі чи горизонталі.

Орнамент я вирішила використовувати геометричний. Кольори: оранжевий, червоний, трав'янисто-зелений і чорний.

Підбираючи орнамент для моєї серветки я зверталася до різних журналів та книг з вишивки (мал. 3).

Конструкція власного виробу

**Технологічна картка
Виготовлення серветки**

№ з/п	Послідовність виконання	Графічне зображення	Інструменти
1.	Скласти схему узору на папері		Лінійка, олівці, міліметровий папір
2.	Підготувати тканину – канву		Канва, ножиці
3.	Підбір кольорів ниток		Нитки різного кольору
4.	Вишивання різними кольорами за інструкційною картою		Нитки, ножиці, наперсток, канва

5.	Випрасувати виріб		Серветка, праска
----	-------------------	--	------------------

Конструкторський етап

Виріб складається з однієї частини. Процес виготовлення серветки складний та довготривалий.

Для виконання ручної вишивки потрібні такі інструменти та матеріали:

1. Голки підбирають довгі і тонкі, що легко проколюють тканину, не залишаючи великих дірок. До того ж довгими голками легше працювати.
2. Щоб не пошкодити пучків пальців користуються наперстком.
3. Ножиці застосовують маленькі, з гострими кінчиками для вирізування кінців ниток після закінчення вишивання.
4. Вишивати можна на різних тканинах. Якщо під час вишивання рахувати нитки важко, то застосовують канву.
5. Для вишивання бажано користуватися нитками, що не линяють. Адже лише одна нитка після прання може зіпсувати всю вишивку.

Економічне обґрунтування

Для виготовлення серветки мені потрібно:

1. 0.22 м канви. 1м тканини коштує 16 грн. З розрахунків мені потрібно витратити на канву 1 грн.
2. Нитки акрилові 4 кольори — 8 грн., але я використала ¼ частину мотків, тому ціна – 2 грн.
3. Голка — 1 грн.
4. Ножиці — 5.60 грн.
5. Наперсток — 1 грн.

Витрати на електроенергію не враховуються, бо я вишивала лише при денному світлі.

Собівартість виробу — 10.60 грн.

Отже, порівняно з торговельною мережею серветка дешевша в декілька разів.

Фотографії готового виробу

Висновок

Я поставила перед собою мету і завдання вишити серветку і впоралася з цим. Я не збираюся зупинитися на досягнутому, і хочу вишити в майбутньому скатертину, яка буде чудовою прикрасою для столу, а також гарним подарунком до річниці моїх батьків. Я вважаю, що речі виконані своїми руками — це найкращий подарунок для кожного.

Зараз дуже ціняться різні вироби зроблені вручну, і я щаслива що маю змогу і вміння продовжувати славні традиції наших предків, які робили прекрасні речі своїми руками. Мені дуже буде приємно, якщо орнамент моєї серветки буде хтось використовувати.

Список використаної джерел

1. Основные мотивы украинского народного орнамента. //Вишивка, вязание. Спецвыпуск. Рушники, салфетки, скатерти., 2010, №1, ст. 5-25
2. Л. І. Денисенко. Азбука домашнього господарювання. Трудове навчання, К.: 1999, ст.. 128-150.
3. Денисенко Л. І., Гнеденко О. П. Трудове навчання. Обслуговуючі види праці. 6 клас, К: «Педагогічна думка», 2006, ст. 85-92.

СУМОЧКА КЛАТЧ

8 клас

Виконала: Заєць Марина, учениця 8 класу Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3.

Керівник проекту: Каліновська Світлана Анатоліївна, вчитель трудового навчання Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3.

Вступ

Творче ставлення до праці — важлива риса сучасної людини. На заняттях обслуговуючих видів праці учні нашої школи відчують себе не просто виконавцями роботи, а її творцями. Ми не просто виконуємо роботу, запропоновану вчителем, а самі ставимо перед собою завдання, які пробуджують творчу думку, розвивають технічне мислення і конструкторські здібності. Тому наша праця є цікавою й ми отримуємо задоволення не лише від результату, а й від самої роботи.

Хтось вважає, що виготовляти різні речі своїми руками – це марна трата часу. Я з цим аж ніяк не погоджуюсь, тому що створюючи щось самостійно ви можете дати свободу своїм фантазіям, проявити всю свою креативність та творчі здібності і створити оригінальну та неповторну річ, яка буде відповідати вашим смакам та бажанням. Тому я вирішила випробувати свої творчі здібності і виготовити ультрамодний сьогодні аксесуар сумочку-клатч.

Для досягнення мети, ставлю перед собою такі завдання:

- Ознайомитися з моделями-аналогами та проаналізувати їх;
- Вивчити додаткові джерела інформації;
- Сконструювати та виготовити виріб;
- Оформити проект.

В результаті роботи я планую виготовити оригінальний аксесуар сумочку-клатч, про яку давно мріяла. Впевнена, вона стане чудовим доповненням та яскравим акцентом мого гардеробу, чудовим подарунком мамі чи подрузі до свята 8 березня, прикладом для інших дівчат, а також справжнім витвором мистецтва.

Історія, цікаві факти та модні тенденції сумочки-клатч

Що таке клатч — питання, на яке до цих пір можуть відповісти далеко не всі. Звичайно, всі знають про існування невеликої ручної сумочки, але ще не всім відомо, що ця найстильніша сумочка — наймодніший дамський аксесуар цього сезону. Мода на клатчі насувається лавиноподібно, і з кожним днем прихильниць цього зручного і шикарного аксесуара стає все більше і більше. Як видно з назви цієї сумочки: носить її вона в руці і не займає багато місця — в ній лише найнеобхідніше. Слово клатч — англійського походження, і в перекладі звучить, як «схопити». Традиційно розмір цієї сумочки, власне, як і жіноча витончена ручка, яка повинна охоплювати сумку-клатч, невеликий. Вперше, сумка-клатч у вигляді тубуса від Cartier з'явилася в незрівнянній Коко Шанель. Це був дорогий подарунок Герцога Вестмінстерського. І лише через десятиліття клатч придбав справжню популярність, ставши імежевим аксесуаром модного стилю New Look, створеним Christian Dior. Сьогодні сумка-клатч — це не лише невід'ємна частина елегантного костюма або вечірнього плаття, але і те, в чому кожна модниця може носити з собою мінімум найнеобхідніших дрібниць. Звичайно це косметика, кредитки, готівка, ключі, мобільний телефон і інші гаджети. Адже не скрізь є необхідність тягати з собою громіздку сумку з купою предметів з розряду «на всяк випадок». Проте повернення клатча на хвилі моди, але вже в новій якості, принесло і свої корективи. Тепер нарівні з клатчем традиційної форми і розміру в колекціях багатьох дизайнерів (Anna Sui, versace, Louis Vuitton і ін.) представлені і сумки-клатч

розміру XL. Але, проте, клатч не втратив своєї елегантності і призначення. Сьогодні багато хто не представляє свого гардероба без цього аксесуару. З'явитися на вечірку з великою сумкою не зовсім зручно, і до того ж вона легко може зіпсувати витончений костюм або сукню. У цих ситуаціях вихід один — мініатюрна сумочка — клатч і мінімум вмісту. Такий аксесуар не лише підкреслить вишуканість і смак, але і

дуже зручний, а при нинішньому виборі форм і забарвлень стає продовженням одягу. Як би не «важко» було б розлучатися з довгим списком вмісту великої сумки, все-таки це доведеться зробити, залишивши лише найнеобхідніше в маленькій сумці клатч, яка неодмінно зробить Ваш образ сучасним, завершеним і чарівним. Лише не думайте, що стильний клатч обов'язково повинен коштувати неймовірних грошей. Сьогодні можна купити клатчі, їх вибір величезний. Існуюча різноманітність моделей клатчів дозволить підкреслити Вашу індивідуальність, їх можна ідеально підібрати під будь-яке вбрання. Ну що, Ви вже уявили себе в шикарному вбранні доповненому не менш шикарним клатчем? Я так і думала.

Модні тенденції

Здавалося б, клатч - маленька сумочка, яку потрібно носити в руці, не виходить з моди вже декілька сезонів, і що тут можна ще придумати? Ось і ні! Сучасні фешн-фантазії вмудряються все дивувати і дивувати нас новими фасонами цього маленького дива, такого даремного із-за своєї мініатюрності в повсякденному житті і такого незамінного при виході в світ. Що, як не красивий клатч, зможе оживити ваш образ і додати витонченість зовнішньому вигляду? Маленький, та молодіжний - так можна охарактеризувати цю стильну дрібницю, в яку ми з любов'ю складемо при черговому поході на вечірку помаду, ключі, телефон і люстерко. Він прикрасить нас і зовсім не заважатиме. У колекціях світових дизайнерів весінньо-літнього сезону, що настає, можна знайти клатч на будь-який смак і колір - настільки різноманітні вони. Для додання завершеності романтичному образу підійде клатч від Nina Ricci або Chloe. Для того, хто вже точно не збирається залишитися непоміченим відмінним вибором стануть клатчі від Leiber, Jen Kao або Alexander McQueen. Ті, хто хоче додати яскравих фарб в своє вечірнє вбрання виберуть Jason Wu або Versus. Розкішності додадуть Bulgari і Marchesa. Вибираючи клатч, пам'ятаєте, що якщо ваш образ досить яскравий (це торкається, як кольору, так і великої кількості аксесуарів в обробці), то виберіть непомітний клатч. А коли ваше вбрання скромне, то варто звернути увагу на яскравий клатч або клатч з рясною обробкою.

Вироби-аналоги

Клатчі виготовлені власноруч:

Оригінальні клатчі модних брендів:

Розблогер.ру

Prada

Розблогер.ру

Аналіз виробів-аналогів

Об'єктом мого проекту я обрала стильний і дуже актуальний нині аксесуар сумочку-клатч. Проаналізувавши вироби-аналогі я створила власну модель клатча.

До цього виробу я ставлю ряд вимог:

- 1) Він повинен гармоніювати з іншими речами мого гардеробу;
- 2) Оздоблення виробу має відповідати його формі;
- 3) Оздоблення виробу має відповідати матеріалу, з якого він виготовлений.

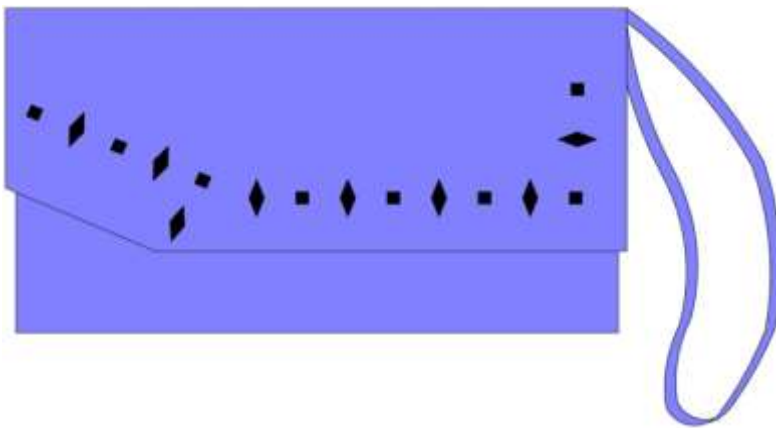
Клатч необхідно оздобити й надати йому особливого вигляду, адже він має виглядати стильно, сучасно та оригінально. Він має «освіжати» та «розбавляти» будь-який образ. Розглянувши велику кількість виробів-аналогів, я звернула увагу на різноманітність крою, використання великої кількості різних матеріалів та оздоблення.

Для прикладу я обрала декілька моделей клатчів виготовлених власноруч та моделі відомих брендів. Проаналізувавши їх я вирішила створити універсальну сумочку-клатч, яка б підходила, як і до вбрання в стилі Кежуел, так і до вечірньої сукні.

Виріб, що проектується, має задовольняти такі вимоги:

- Функціональні — має бути декоративним;
- Естетичні — має бути красивим, сучасним, виразним, з відповідною кольоровою гамою;
- Ергономічні — зручний у використанні.
- Технологічні — не занадто складний у виготовленні, матеріали легкі в обробці, правильно обрані інструменти та методи обробки;
- Економічні — матеріали недорогі та доступні, оптимальна кількість часу на виготовлення.

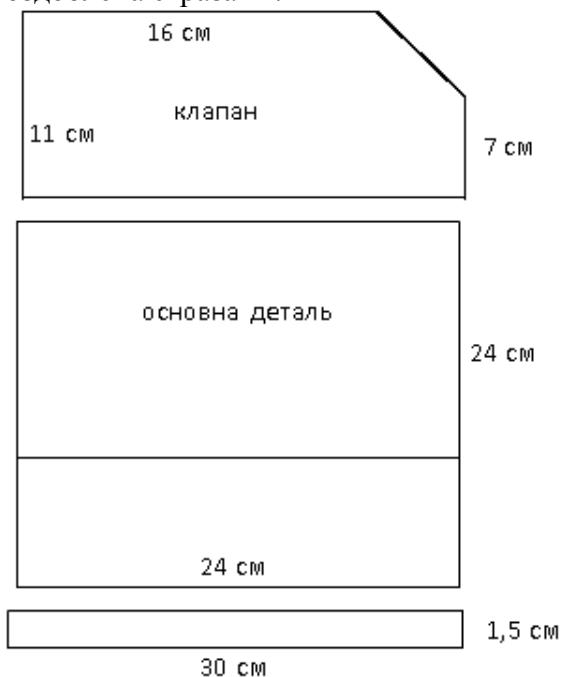
Ескіз виробу

Конструювання виробу

Конструювання—це процес розробки конструкції виробу. У процесі конструювання необхідно визначити розміри виробу, його форму а також дібрати матеріали для виготовлення. Крім того, слід визначити технологію обробки та виготовлення клатча, розробити технологічну карту на виконання цього виробу.

Після ретельного аналізу виробів-аналогів, я вирішила, що сумочка, яку я проектую буде прямокутної форми з косим клапаном, фіолетового кольору з пояском на руку, оздоблена стразами.

Обладнання та матеріали

Для виготовлення виробу потрібно:

- 1) Матеріали: тканина(мокрий шовк), тканина-підкладка(атласна тканина), дублерин, стрази, картон, застібка-кнопка.
- 2) Інструменти: голка, нитки(чорного кольору), ножиці, гумка, простий олівець, чистий аркуш паперу.
- 3) Інше обладнання: швейна машинка, праска.

Технологічний етап

Технологічний етап передбачає процес виготовлення клатча. Це основний етап роботи, який займає найбільше часу використання навичок та вмінь. Під час роботи мені допоможе технологічна картка, у якій описане поетапне виготовлення виробу.

Технологічна картка

- 1) Намалювати ескіз виробу.
- 2) Накреслити деталі виробу. Вирізати лекала.
- 3) Розкроїти деталі.
- 4) Продублювати основну деталь сумки-клатч.
- 5) Продублювати перегородку сумки.
- 6) Продублювати поясок і обточку відвороту сумки.
- 7) Намітити місця згину сумки.
- 8) Запрасувати сумку у місцях згину.
- 9) Намітити місця наклеювання стразів на основній деталі.
- 10) Приклеїти стрази.

Обшити основну деталь сумки обточкою відвороту сумки.

- 10) Пришити підкладку до обточки сумки і до другого краю сумки.
- 11) Вшити поясок сумки.
- 12) Обшити перегородку сумки підкладкою.
- 13) Зшити бокові сторони сумки, склавши сумку по лініях згину, вставивши поясок сумки.
- 14) Вивернути сумку через отвір у підкладці.
- 15) Зшити підкладку потайними стібками.

Економічне дослідження

У виготовленні сумочки-клатч я використала підручні матеріали(шкіра старої курточки, підкладка із ситцевої спідниці, стрази придбані в магазині за 3 грн.,

катушкові нитки б/у), а все необхідне для роботи обладнання я маю вдома. Оскільки я працювала при денному світлі коштів на електроенергію також не витратила. Найбільш суттєвим показником собівартості є оплата праці, адже вся робота виконувалася вручну.

Отже, мені вдалося виготовити оригінальний аксесуар витративши на це аж 3 грн.

Думаю, що таким чином я заощадила чималі кошти сімейного бюджету, які можна витратити на інші речі.

Фото готового виробу

Висновок

У результаті розробки та виконання проекту я знайшла багато інформації про свій майбутній виріб. Дізналася багато цікавого і корисного, ознайомила з виробами-аналогами і на основі них створила власний чудовий виріб.

Я задоволена своєю роботою, адже результат виправдав всі мої сподівання. В результаті я отримала цілком оригінальний аксесуар, а також і універсальний, тому що розроблена мною модель пасуватиме, як і до ультрамодного вбрання, улюблених

джинсів, так і до розкішної вечірньої сукні. Займатися виготовленням цього проекту було цікаво та приємно, думаю, що це далеко не останній мій оригінальний витвір!

Список використаних джерел

1. <http://yourdreamstyle.com/>
2. <http://style.passion.ru/modnyi-slovar/k/klatch.htm>

СУМОЧКА ДЛЯ МОБІЛЬНОГО ТЕЛЕФОНУ, ОЗДОБЛЕНА ШОВКОВИМИ СТРІЧКАМИ

7 клас

Виконала: Усачова Анастасія, учениця 7 класу Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3.

Керівник проекту: Каліновська Світлана Анатоліївна, вчитель трудового навчання Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3.

1. Вступ

Вишивка завжди була одним з найулюбленіших способів прикрашання одягу, а також різноманітних речей домашнього вжитку. Ніщо не може зрівнятися з красою майстерно виконаних вишивок, які надають кожній речі своєрідності і неповторності.

За своїм призначенням усі вишивки можна поділити на дві групи: для оформлення одягу та побутових речей.

На уроках трудового навчання учні вишивають під час вивчення тем «Технологія виготовлення та оздоблення виробів вишивкою» (6 клас), «Технологія української народної вишивки» (7-9 класи), «Технологія вишивання мережкою» (7-8, 10 класи), «Технологія оздоблення одягу» (9 клас), «Технологія вишивання стрічками» (10 клас).

Варіативний модуль «Технологія вишивання стрічками» розроблено до навчальної програми «Технології, 10-11 класи». Програмою модуля передбачено ознайомлення учнів із найдавніших і найпоширеніших у світі декоративно-ужиткового мистецтва – технікою вишивання стрічками. Для виготовлення виробів цією технікою використовують різноманітні шовкові стрічки, тасьму, а також бісер, нитки для вишивання, добирають відповідну тканину для тла.

Вишивка стрічками переживає сьогодні пік своєї популярності. І це не дивно, адже перевага цього виду рукоділля в тому, що стрічка набагато ширша за нитку і робоча поверхня швидше заповнюється візерунком. Його особливістю є й те, що стрічкові стібки об'ємні, і тому немає потреби зображувати світлотіні нитками різних відтінків. Незвична випуклість стрічкової вишивки, гармонія елементів, поєднання кольорів і блиску – ці чудеса ілюзії роблять малюнок вражаючим, тоді як у графічному виконанні він виглядає досить скромним і непоказним. Стрічками вишивають картини, оздоблюють одяг, аксесуари, подушки, сумочки тощо і діапазон застосування стрічкової вишивки дедалі розширюється.

Використовуючи відомі прийоми вишивання стрічками, можна створювати оригінальні роботи, розробляти власні композиції, використовуючи нові кольорові рішення.

Загальновідомо, що досконалості немає меж, будь-яка галузь людської діяльності, і мистецтво зокрема прогресує, розвивається, у ньому з'являються нові напрямки і ідеї.

Основною метою вивчення цього виду вишивання є не лише формування вмінь і навичок вишивання, а й поєднання різних видів конструкційних матеріалів під час оздоблення виробу або його виготовлення.

Беручи до уваги подібність видів народних швів та швів, які виконують стрічками і тасьмою, можна запропонувати учням освоїти новий вид вишивання й виконати творчий проект із вишивання стрічками.

Під час роботи над темою проекту в кожного учня виникає необхідність усвідомлено і обґрунтовано спланувати свою діяльність з вибору об'єкта творчої діяльності, який потім буде виготовлено з використанням тих технік, які він обере.

Вивчення технології вишивання стрічками дає змогу виховувати творчі особливості кожного учня, розвивати їхні інтереси й здібності, поєднувати набуті вміння та навички під час вивчення технік вишивання нитками з новими конструкційними матеріалами, готувати учнів до трудової діяльності в сучасних умовах, розвивати трудові здібності тощо.

1.1.3 історії сумочки для мобільних телефонів

Наприкінці XVIII — на початку XIX ст. з'явилися дамські сумочки. Спочатку їх носили збоку на спеціальному перев'язі. Потім стали робити у формі мішечка чи кошиків. Такі сумочки називали «ридикюлем» від латинського *reliquiae*. Виготовляли їх із шовку, оксамиту, сукна й інших матеріалів, прикрашали вишивкою, аплікацією, бісером і стеклярусом.

Конкретні види сумок постійно видозмінюються: одні йдуть у глибинну історію; другі стають музейним експонатом; треті просто забуваються, їхні назви зникають навіть з мови. Ось приклади напівзабутих чи зовсім забутих слів, що позначають сумку: вайчак, ладунка, калига, кошельтоболец, сагайдак, торбинка, торба, ридикюль, авоська та ін. Одночасно з розвитком технологій і появи-нових сфер діяльності людини з'являються нові різновиди сумок: дипломат, кейс, саквояж, валіза, портфель, ранець, рюкзак, дамська сумочка, сумочка (футляр) для мобільного телефону і т.д. Футляр для мобільного телефону винайшов фін Хеикки Лескелаом у 1996 р., коли в черговий раз упустив свій мобільний телефон у бруд. На сьогоднішній момент футляр захищає телефон від піску, бруду, ударів і, більше того, залишається на плаву. При цьому чохол звукопроникний, щоб можна було розмовляти, не виймаючи телефону з футляра.

Мобільний телефон — це не тільки засіб зв'язку, а й річ, яка своїм зовнішнім виглядом справляє враження на людей. Про це піклуються не тільки виробники телефонів, а й творці аксесуарів. Наприклад, ось уже кілька років у Франції проводяться модні покази чохлів і сумочок для мобільних телефонів. Мобільним кутюр'є непогано вдалося подолати мобільники: у сезонних колекціях гардероба для телефонів відображаються всі віяння сучасної моди на одяг від певних кольорів до типів тканини. Були навіть розроблені спеціальні чохла для продажу разом з комплектами нижньої білизни. Від кутюр'є не відстають і ювеліри, пропонуючи власникам мобільників брелоки, ланцюжки й інкрустовані коштовними каменями корпуси.

Різновидів чохлів велика кількість: пластикові, герметичні, силіконові, шкіряні, хутряні, із тканини і нетканих матеріалів, бісеру, в'язані, виготовлені в техніці макраме, з різними видами обробки. Випускаються чохла для мобільних телефонів вертикальні, горизонтальні з різними видами кріплення (напоясні, які кріпляться за ремінь, на шльовці, на сталевій скобі, на поворотній кліпсі). Сумочки можна носити і на біцепсі і на стегні, на шиї, через плече на довгому ремінці або ланцюжку.

Вибирати сумочку для мобільного телефону необхідно з і урахуванням стилю одягу, а також статі людини та її віку. Чоловікам підходять більш темні, холодні тони, які підкреслюють мужність і впевненість, жінці — яскраві, незвичайної форми різнокольорові ефектні чохла. Найголовніше, щоб чохол ідеально гармоніював з мобільним телефоном, був вишуканим і допомагав зберегти первозданний вид телефону. Крім того, він має бути індивідуальним аксесуаром, який повною мірою підкреслить індивідуальність, важливість і положення в суспільстві власника. І кожна людина має право самостійно вирішувати: чохол — це прикраса чи засіб захисту.

2.1. Аналіз моделей-аналогів

Переглянувши різні матеріали в інтернеті про чохли для мобільних телефонів, я зупинилась на таких зразках:

<p>Модель 1. Мал. 1. Сумочка для мобільного телефону з тканини, вишита стрічками</p>	 A blue velvet drawstring pouch with a white ribbon tie. The front is decorated with several white flowers and green leaves, accented with gold threads. The brand name 'Lalattia' is visible at the bottom.	
<p>Модель 2. Мал. 2. Сумочка для мобільного телефону з тканини, вишита стрічками та бісером</p>	 A white fabric pouch with a white drawstring. The front features a vibrant embroidery of red roses and green leaves. Small red and white beads are scattered around the floral design.	
<p>Модель 3. Мал. 3. Сумочка для мобільного телефону, виготовлена з бісеру</p>	 A pouch made entirely of beads. The top half is black and the bottom half is purple. A matching beaded drawstring is attached to the top.	
<p>Модель 4. Мал. 4. Сумочка для мобільного телефону, виготовлена з войлоку</p>	 A yellow felt pouch with a simple, rounded shape. It features a large, stylized orange flower with green leaves on the front.	

Для кращого оцінювання моделей, їх характеристики складено в таблицю 1.

Характеристика моделей

Таблиця №1

№ з/п	Виріб повинен	Модель 1	Модель 2	Модель 3	Модель 4
1	Мати естетичний оригінальний вигляд	+	+	+	+
2	Бути зручними у використанні	+	+	+	-
3	Бути практичними	+	+	+	+
4	Бути нескладним у виготовленні	+	+	+	-
5	Бути зручним у транспорті	+	+	+	+

За допомогою цієї таблиці можна легко визначити, який виріб краще відповідає вимогам.

Остаточню все зваживши я вибрала модель №2 сумочки для мобільного телефону . Ця модель має естетичний і оригінальний вигляд, не значні матеріальні затрати. Виготовлення такої сумочки не займе багато часу. Власну сумочку я буду оздоблювати вишивками зі стрічок та бісеру з обох сторін ,щоб мій виріб був не повторним .

При виборі моделі сумочки я враховувала:

- рівень моєї майстерності ;
- витрати на матеріали та інструменти ;
- вимоги до виробу;
- час необхідний для виконання роботи.

2.2.Конструювання виробу

Переглянувши багато варіантів сумочки для мобільних телефонів я обираю крій прямокутної форми (схожий на форму мобільного телефону у вертикальному положенні) ,розмір якого у готовому вигляді становить 7,5 x 15 см. Так як мій виріб повинен бути красивим і зручним у користуванні, то мені потрібно буде темний колір тканини (сукна) на якому я буду вишивати різнокольоровими шовковими стрічками та бісером.

Вибір малюнка для вишивки подано на рисунку : «Ескіз виробу».

Художня цінність вишивки залежить від поєднання різних елементів узору, однакових за змістом та кольором.

2.3.Ескіз виробу.

2.4.Побудова креслення сумочки для мобільного телефону (виконується за інструкційною картою)

Інструкційна карта №1

№ з\п	Послідовність операцій	Розрахункова формула	Розрахунок на сумочку 7,5 x 15 см.	Графічне зображення
1	Побудувати прямий кут з вершиною в точці А	Побудова		А.
2	Від точки А вниз відкласти чотири довжини сумочки і поставити	$AД = 4 \times (Дс + П)$	$AД = 4 \times (15 + 1) = 64$	А. Д.

	точку Д			
3	Від точки А в право відкласти ширину сумочки с припуском на вільне облягання	$AШ = Шс + П$	$AШ = 7,5 + 1 = 8,5$	
4	Побувати прямокутник А Ш Д1 Д	Побудова		
5	Поділити відрізок АД на чотири рівних частини і поставити відповідні точки О, О1, О2.	Побудова		
6	Через точки О, О1, О2, провести горизонтальні лінії згину (штрих-пунктирна з двома крапками)	Побудова		

3. Технологічний етап

3.1. Розкроювання сумочки для мобільного телефону

Розкроювання швейних виробів складається з таких операцій:

- 1) підготовка викрійки до розкроювання;
- 2) настилення тканини;
- 3) крейдування викрійки ;
- 4) викроювання деталей.

Послідовність розкроювання:

- підготувати місце для розкроювання;
- підготувати тканину до розкроювання: визначити лицьовий та виворітний боки, позначити нитку основи, дефекти тканини;
- настелити тканину для розкроювання в розгорнутому вигляді.
- визначити нитку основи;
- розмістити деталі викрійки так, щоб відходів тканини було

якогомога менше (осьова лінія викрійки має збігатися з ниткою основи тканини);

- перевірити правильність розкладки;
- приколоти викрійку шпилькою;
- обвести деталі крейдою або милом;
- нанести лінії крою паралельно лініям крейдування на відстані припусків на шви;
- позначити на тканині всі контрольні точки;
- викроїти деталі сумочки, розрізаючи тканину точно по зовнішній лінії контурів деталей (лінії крою);
- під час розкроювання необхідно дотримуватися правил безпечної праці;
- зняти шпильки і викрійки з деталей сумочки;
- перевірити якість розкроювання.

3.2. Вишивання тасьмою верхньої частини сумочки.

Матеріали та інструменти:

- нитки муліне або швейні різних кольорів (у тон троянд);
- голка для тасьми (з подовженим вушком);
- атласні стрічки завширшки бмм. та 3 мм.
- бісер двох кольорів

Послідовність виконання

На основну тканину нанести малюнок. Утягнути в голку стрічку, зрізуючи її по діагоналі. Підігнути на кілька міліметрів довгий кінець стрічки і вколоти голку по центру. Щоб закріпити стрічку після вишивання, треба протягнути її навиворіт і, зробивши невелику петлю, провести голку зі стрічкою під стібками вишивки.

Інструкційна карта2 . Вишивання троянд

№ з/п	послідовність виконання	фото
1	Накреслити коло і позначити центр . Поділити коло на 5 рівних частин	
2	Виколоти голку в точці 12 , вколоти голку в центр кола і виколоти її в іншу на колі	

3	Знову вколюємо голку в центр кола, а вколюємо в іншу точку на колі так виконуємо по колу всі стібки.	
4	Стібки утворили зірочку (основу для квітки троянди)	
5	Виколоти голку і вивести в центр кола. Виконати переплетення стібків стрічкою за годинниковою стрілкою над та під стібкам	
6	Повторити операцію до поки не будуть закриті всі стібки основи	

Інструкційна картка №3 Шов «витагнутий стібок із завитком»

№ з /п	Послідовність виконання	фото
1	Виколоти голку на лицевий бік роботи притиснути стрічку до тканини	
2	Уколоти голку в центрі стрічки. Проколовши стрічку і тканину, вивести голку на зворотній бік	
3	Стрічку затягнути поступово й обережно доти доки не сформувалося заглиблення на стрічці і не утворився завиток.	

Інструкційна картка № 4 Шов «французький вузол»

№ з/ п	Послідовність виконання	фото
1	Виколоти голку на лицевий бік тканини у певному місці	

2	Голку прикласти біля виколу і на неї накрутити тасьму за часовою стрілкою 3-4 оберти	
3	Притримуючи вказівним пальцем правої руки завитки на голці проколюємо тканину біля виколу голкою вертикально.	
4	Протягуємо голку через витки обережно поки не утвориться вузол	

Інструкційна картка №5 Послідовність виготовлення виробу

№ з/п	Послідовність операцій	фото
1	Підготовка тканини до розкрою. Накладання викрійки на тканину та крейдування	

		
2	Розкрій деталей	
3	Вишивання виробу стрічками та бісером (інструкційна карта 2,3,4)	
4	Скласти деталь по середній лінії лицьового боку у середину, зрівнюючи зрізи, перегнути ще один раз по середині підкладки і самої сумочки.	
5	Відступити від верхніх двох зрізів 2,5 см., зметати і прострочити їх на ширину шва 1 см.	
6	Скласти лицем до лиця передню і задню частини чохла і зметати та зшити їх на ширину шва 1 см.	

		
7	Зметати та зшити деталі підкладки на ширину шва 1,3 см.	
8	Обрізати зайві кутики та нитки та вивернути чохол на лицьовий бік	
9	Прострочити на швейній машинці з лицьової сторони строчку для куліси на відстані 2,5см.	
10	Засилити в куліску шнур з двох сторін та зав'язати вузлики по краях шнурів	

4. Розрахунок собівартості і ціни виробу

4.1. Розрахунок матеріальних витрат на сумочку для мобільного телефону.

№ з/п	назва матеріалів	Одиниці виміру	Ціна одиниці виміру, грн.	Витрата матеріалів	Вартість витрат, грн.
1	Тканина (сукно)	1 см.	Залишилося від попереднього виробу	60x12	0
2	Тасьма	1 м.	0,50	6 м.	3
3	Нитки швейні	1 катушка	2	¼ катушки	0,50
4	Сутаж	1 м.	5	0,5	2,50
5	Нитки муліне	1 мот.	4,0	0,5 мотка	2
6	Бісер	2 пач.	Залишок		0
Усього собівартість виробу :8,00грн.					

У матеріальні витрати (Мв) входить також використання електроенергії- Т.

а) Освітлення Т1= 4 години

б) В.Т.О. –Т2= 0,10 год.

Всього витрачено електроенергії Т = Т1 + Т2=4год. 10 хв.

Ціна за 1 квт /год . електроенергії становить 0,2436 грн./кВт. Сумарні затрати на електроенергію становлять: 0,2436 x 4,1= 0,9988 грн.

Тому матеріальні витрати становлять Мв = 8 грн +1 грн =9 грн

Отже, загальна вартість виготовленої сумочки для мобільного телефону становить :11,35грн.

5. Фото готового виробу

6. Висновок

Оцінювання якості виробу проводять за такими показниками: естетичність виробу, його функціональність, ергономічність, технологічність, економічність.

Естетичні показники швейного виробу характеризують, наскільки колір, форма, обробка є гармонійними, красивими.

Функціональні показники визначають відповідність швейного виробу його призначенню.

Ергономічні показники швейного виробу враховують відповідність виробу розмірам, зручність у процесі використання.

Технологічні показники вказують чи відповідає виріб вимогам, які є в технологічній документації (рівність строчок, країв виробу, тощо)

Економічні показники визначають затрати на виготовлення виробу.

Виконавши аналіз якості зробленої мною сумочки для мобільного телефону показав, що мій виріб відповідає всім вище переліченим вимогам.

Тому я впевнена, що такі вироби користувалися б попитом.

7.Список використаних джерел

1. Техника.Прийоми.Изделия//Энциклопедия «Вишивка шелковыми лентами» /Д.Чотти.- Москва: «АСТ-ПРЕСС книга»,2005.

2.Газета для вчителів обслуговуючої та технічної праці: Трудове навчання №8/2009 с14-17,№8/2010,с.31-40.

3.Хеленг Гибб . Фантазии из ленто чек.ООО»Книжный клуб»г.Белгород,2011.С.21,107,166.

4.www .liveinternet. ru.- фото чохлаів для мобільних телефонів

5.www.tk-furniture.com.ua - фото чохлаів для мобільних телефонів.

ВИГОТОВЛЕННЯ ЗНІМНОГО КОМІРА

10 клас

Виконала: Грубчак Катерина, учениця 10 класу Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3.

Керівник проекту: Каліновська Світлана Анатоліївна, вчитель трудового навчання Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3.

1.1 Обґрунтування вибору об'єкта проектування

Я навчаюся у десятому класі Сквирської ЗОШ І-ІІІ ст. №3. Мені дуже подобаються уроки трудового навчання. Ця робота приносить мені задоволення. Але на превеликий жаль у десятому класі не має уроків трудового навчання, замість нього у нас креслення. Незважаючи на це, я залюбки згодилася взяти участь у шкільній олімпіаді з трудового навчання. І в результаті потрапила на районний етап. Дуже раділа, коли дізналася, що в районі я зайняла І місце. Правда перемога принесла мені безліч проблем. Для участі в обласному етапі мені запропонували розробити проект та виготовити знімний комір.

У вільний від занять час я люблю щось шити, вишивати, в'язати, допомагаю дома і мамі по господарству. Це ж так чудово, коли людина відрізняється від інших своєю неповторністю. А запропонований виріб знімний комір - чудова нагода проявити фантазію.

Щоб виготовити комір мені потрібно:

- обґрунтувати тему проекту;
- визначити обсяг знань і вмінь, необхідних для виконання задуму;
- консультиватися з батьками із приводу виділення коштів на придбання матеріалів;
- відвідування бібліотеки з метою ознайомлення з подібними виробами(аналогами);
- робота з інтернетом;
- аналіз аналогів;
- створення власної моделі виробу;
- добір матеріалів, інструментів;
- виготовлення задуманого виробу;
- оформлення пояснювальної записки;
- захист проекту.

1.2 Визначити обсяг знань і вмінь, необхідних для виконання задуму

1. Обрати тему проекту.

2. Обговорити тему проекту з родиною на предмет необхідності виробу, його практичного застосування, виділення коштів на придбання інструментів та матеріалів.
3. Вивчення літератури з обраної теми.
4. По можливості знайти цікавий історичний матеріал з обраної теми.
5. Зробити знімки виробів-аналогів, підібрати вироби подібного призначення.
6. Розглянути можливі варіанти виконання практичної частини проекту.
7. Розробити власну конструкцію виробу.
8. Розробити необхідну документацію для виготовлення виробу.
9. Виготовити виріб.
10. Оформити проект, пояснювальну записку та презентацію для проведення захисту.

1.3. Аналіз виробів-аналогів, остаточний вибір конструкції.

Один із стародавніх видів декоративно-ужиткового мистецтва – є в'язання. Сьогодні інтерес до ручного в'язання пояснюється прагненням мати оригінальні, неповторні речі, які не можна придбати в магазині, які матимете тільки ви. В'язання має свою певну історію.

Хто і коли придумав першу петлю, ніхто не знає, але вже недавно відомо, що народилася ця диво-техніка задовго до нашої ери. В Єгипті в одній із гробниць археологи знайшли в'язану дитячу шкарпетку. Пізніше, в XII ст., в'язання в Європі перетворилося на домашню роботу. У XII ст. у Франції це вже стало галуззю промисловості: в'яжуть капелюхи, рукавички, панчохи. У Шотландії з'явився традиційний головний убір - в'язаний берет. Цікаво, що в'язання спочатку було чоловічим ремеслом. У 1589 році англієць Вільям Лі змайстрував в'язальний верстат. Існувала думка, що машинне в'язання витіснить ручне, але життя спростувало таке твердження.

Чим більше випускалося виробів масового машинного виробництва, тим ціннішими ставали речі, виготовлені вручну, особливо зв'язані гачком. Вироби початку XIX ст., зв'язані гачком, істинно ювелірні. В'язані речі того часу, які збереглися в музеях, вражають своєю красою і майстерністю. У золотих руках майстринь народжувалися красиві покривала, скатертини, мережива, предмети одягу і прикраси.

Комір, так як і кружево, можна в'язати окремо від плаття, після чого пришити невидимими стібками або прикріпити за допомогою брошки, атласної стрічки, букета неживих квітів і тому подібне...

Коміри, зв'язані гачком, дуже практичні - вони не змінюють форму, виготовлені з ниток ірис або «Сніжинка» не потребують підкрохмалювання, дуже легко розгладжуються.

До святкового плаття коміри в'яжуться за викрійкою, часто з шерстяної пряжі, шовкових ниток або ниток, витягнутих з тканини.

Основою коміра служать ряд повітряних петель і стовпчики з накидом. Зв'язавши основну частину коміра, його обв'язують з трьох сторін стовпчиками з накидом або без накиду, після цього кружевом. На викрійці відмічають ширину кружев, розраховують петлі.

Для того, щоб комір розширити, починаючи з третього рядка роблять прибавки в трьох місцях(на рівні плечей і спini). Прибавки роблять також в обв'язці із стовпчиків з накидом і в кружевах на кутках коміра для того, щоб він добре лежав.

2.1. Конструкція власного виробу.

Для виготовлення коміра мені необхідно:

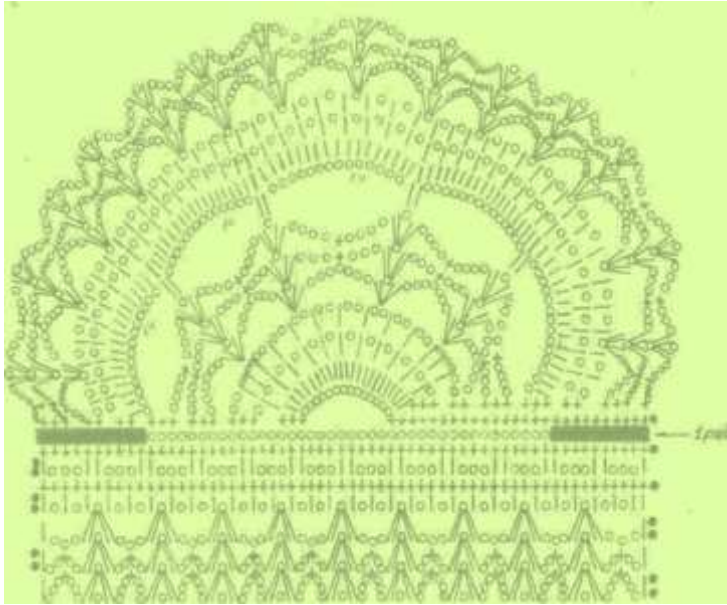
1. Підібрати матеріал для виготовлення.
2. Знайти та побачити подібні вироби.
3. Визначити власний варіант виробу.
4. Визначитися з формою та розмірами.
5. Знайти необхідний інструмент та пристрої.
6. Визначити послідовність виконання роботи.
7. Написати, про те, як це все потрібно виконувати.

Для виготовлення даного виробу я вирішила використати нитки «Сніжинка»-200 грам та гачок №1.5. Мені ще знадобиться сантиметрова стрічка для вимірювання обхвату шиї.

В'язати комір можна двома способами:

- в одному напрямку по колу;
- у двох напрямках - прямому та зворотному.

Свій виріб я в'язала другим способом. Ряди узору, що йдуть у прямому і зворотному напрямках, роблять таким чином: вив'язавши перший ряд на петлях ланцюжка, виріб повертають виворотнім боком до себе і виконують другий ряд на стовпчиках і петлях першого ряду.

- 0 - повітряна петля ;
- + - стовпчик без накладу;
- l - стовпчик з накладом в два прийоми;
- "l - стовпчик з накладом в три прийоми;
- - повітряна петля підйому.

Схема 1

2.2. Теоретичні відомості

В'язання виробів гачком є улюбленим заняттям багатьох жінок і моїм також. Воно дає змогу одягатися і оздоблювати свій одяг красиво, оригінально, естетично і зручно, не витрачаючи на це багато коштів, уміння майстерно в'язати приносить справжню насолоду. В'язання гачком є не лише цікавим захоплюючим заняттям, а й одним із видів декоративно-ужиткового мистецтва. Красиві, оригінальні і вишукані в'язані речі прикрашають не лише житло та одяг людей а й зберігається у залах музеїв країни. Гачком в'яжуть різні види одягу шарфи, шапочки, рукавички, шкарпетки, різні кофточки і жилети, знімні та пришивні комірці тощо.

Для виготовлення в'язаних виробів необхідні такі інструменти і матеріали: гачки, нитки.

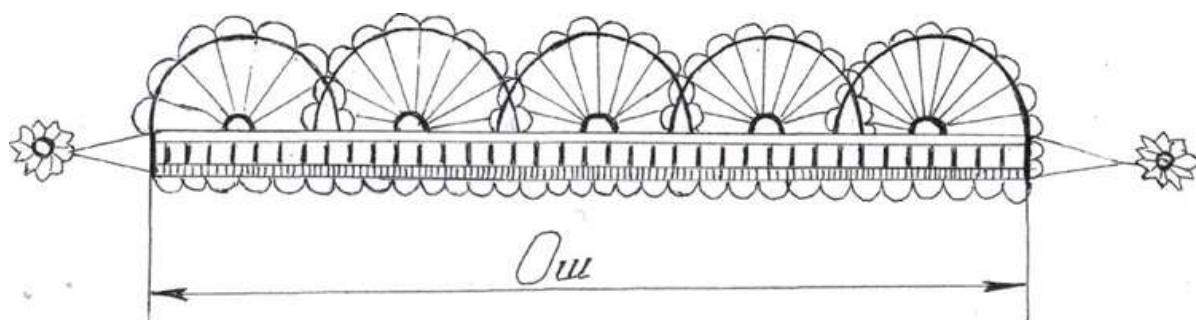
2.3. Конструювання власного виробу

Для того щоб виготовити знімний комір, необхідно мати відповідні матеріали, інструменти та обладнання:

- сантиметрова стрічка;
- гачок № 1,5 ;
- нитки «Сніжинка» білого кольору 200 гр.;
- електропраска;
- гладильна дошка;
- ножиці.

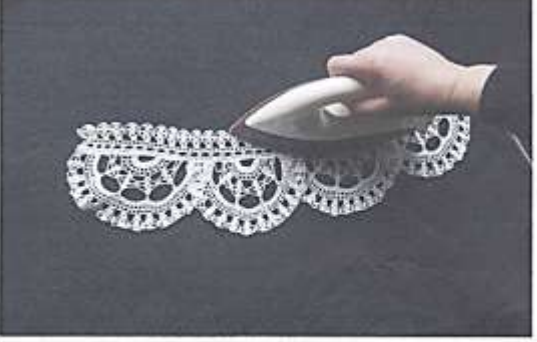
Виріб складається з п'яти елементів, які в'яжуться з першого рядка. Далі ці чотири елементи вив'язують за схемою № 1 та з'єднуються в один великий знімний комір.

2.4. Ескіз знімного коміра

2.6. Технологічна послідовність в'язання виробу

№ з.п.	Етапи роботи	Поопераційний ескіз
1.	в'язання першої петлі	
2.	в'язання ланцюжка із 60 повітряних петель	
3.	в'язання коміра за схемою №1 півстовпчиком	
4.	в'язання стовпчиків без накиду за схемою №1	
5.	в'язання стовпчиків з накидом за схемою №1	

6.	з'єднання чотирьох елементів коміра в одне ціле	
7.	оздоблення виробу, остаточна обробка виробу	

2.7. Екологічний аналіз

Деталі виробу були виготовлені з екологічно чистих, не шкідливих для здоров'я матеріалів. Для виготовлення було застосовано бавовняні нитки «Сніжинка».

При виготовленні знімного коміра не використовувалися технології, що можуть вплинути на стан здоров'я користувача.

Можна зробити висновок, що комір мого виробництва є екологічно чистим продуктом.

2.8 Економічний аналіз

Усі основні частини коміра були виготовлені з одного виду ниток «Сніжинка». На вибір пішло 200 грам ниток, які коштують 12 грн. Під товщину цих ниток я підбрала металевий гачок № 1.5, який коштує 6.5 грн. Було придбано сантиметрову стрічку, яка коштує 1.5 грн. Також для виконання роботи мені потрібно 10 годин роботи за комп'ютером, прання та вигладжування виробу. На це мені потрібно витратити 4.2 грн. На пральний порошок 0.5 грн. У сумі виконання проекту коштувало 24.7 грн., що значно дешевше мінімальної ціни в магазині.

3. Правила безпеки праці при виконанні проекту

- Під час в'язання сидіти прямо, не напружуючись і не сутулячись; спиною опиратися на спинку стільця.
- В'язання тримати на відстані 30... 35 см. від очей. Забезпечити достатнє освітлення робочого місця; світло має падати зліва.
- Гачком працювати обережно, не розмахуючи ним у повітрі і не підносити близько до обличчя.
- Лікті під час роботи тримати опущеними.
- Клубок ниток розмістити внизу у кошику чи коробці, щоб нитки легко розмотувалися з клубка.
- Після закінчення роботи гачок заховати в шкатулку.

Фотографія готового виробу

Висновок

Усі знають, що світ рятує краса! А українку рятує бажання створювати щось своїми руками, яке передалося їй у спадок від предків - русичів. Сучасна жінка має прагнути до постійного оновлення свого гардеробу, щоб її одяг був таким же самобутнім та неповторним, як і українська культура.

Одяг, який ми носимо, створює нам імідж, формує смак та певну думку про те, що ми самі думаємо про себе. За тим, як ми вдягаємося, можна судити не тільки про нашу фігуру та смак, а й про характер, освіту, заможність та навіть сімейний стан.

Бажання створювати щось власноруч породжують не лише економічні міркування, а й можливість виразити свою індивідуальність. Сучасна жінка, яка володіє мистецтвом рукоділля, завжди може розраховувати на повагу та визнання, бо з давніх віків одяг є і витвором прикладного мистецтва, і поєднанням матеріального та духовного начал.

Під час виконання цієї творчої роботи я отримала велике задоволення. В мене з'явилося багато ідей та планів на майбутнє. Одним із них є задум створити власний бренд з виробництва ексклюзивних речей, які будуть доповнювати мій гардероб та гардероб моїх близьких.

Список використаних джерел

1. Ругаль О.В. Ажурные узоры для вязания крючком, - Харьков: 2012.
2. Денисенко Л. І., Гнеденко О. П. Трудове навчання. Обслуговуючі види праці. 6 клас, К: «Педагогічна думка», 2006, ст. 100-108.

СУВЕНІР ЄВРО 2012

10 клас

Виконала: Мазур Ірина Вікторівна, учениця 10 класу Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3, переможниця ІІ туру Всеукраїнської олімпіади з трудового навчання м. Сквир.

Керівник проекту: Каліновська Світлана Анатоліївна, вчитель трудового навчання Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3.

Обґрунтування виробу об'єкта проектування

Ще з дитинства моїм улюбленим заняттям було вишивання. Моя бабуся навчила мене вишивати. Перша моя робота – це маленька серветка, яку вона гідно оцінила. Нині я удосконалила свою майстерність, у тому числі і на уроках трудового навчання. На даний час я мало займаюся вишиванням, адже вільного часу мало, але коли дізналась про те, що у районній олімпіаді з обслуговуючої праці я зайняла перше місце, дуже зраділи. Тому я з радістю вирішили взятися за це відповідальне завдання.

Вчитель оголосила тему майбутнього проекту: « Сувенір на чемпіонат Європи з футболу 2012 року (офіційна назва – UEFA EURO 2012™ Poland-Ukraine) стане 14-м чемпіонатом Європи з футболу. Такий футбольний турнір для європейських країн проводиться раз у чотири роки під егідою УЄФА. В Україні та Польщі він буде проходити з 8 червня 2012 року по 1 липня 2012 року. Цей турнір буде третім у історії європейських національних футбольних першостей, господарями якого буде дві країни. Матчі Євро-2012 пройдуть на стадіонах Києва, Донецька, Харкова, Львова, Варшави, Гданська, Познані і Вроцлаві. Відкриття чемпіонату відбудеться у Варшаві, а фінал – у Києві. Я не дуже обізнана у тематиці футболу, але задля проекту зроблю все можливе, щоб поринути і віддати частину душі нашій вишивці. Я ще не визначилась з остаточним виробом, але я вирішила що вишиватиму емблему Євро – 2012.

Мета емблеми - надати Євро-2012 індивідуальний характер, щоб підняти престиж одного із великих спортивних подій в світі і підвищити до нього інтерес.

На емблемі використані мотиви витинанок, традиційні для Польщі та України узори. Вони символізують флору і фауну місцевих просторів витинанки віддають потрібне матері-природі, виражають повагу землі-годувальниці.

В основі логотипа використана квітка соняшника – один з улюблених українських образів. за задумом, квітка соняшника передає образ України наповненим теплом, любов'ю, де кожен буде відчувати себе гостем, якого тут завжди чекають.

Емблему для вишивання я знайшла в Інтернеті і за допомогою спеціальної програми розробила схему вишивки.

Сподіваюсь, що мені вдасться гідно вишити емблему і мій майбутній виріб - оберіг допоможе нашій команді отримати головний приз.

Аналіз виробів-аналогів, остаточний вибір конструкції

Ніщо не може зрівнятися з красою майстерно виконаних вишивок, які роблять кожну річ своєрідною і неповторною. Та, погодьтеся, не всяке вишивання може бути еталоном прекрасного. Вишити якийсь простий узор на полотенці для щоденного вжитку і оздобити вишивкою вечірню сукню, наприклад, це не одне й те ж.

Майже кожна область, район, та навіть окреме село в Україні, кохаючись у прекрасних вишивках, із покоління в покоління, від матері до доньки віддавали перевагу тим чи іншим кольорам, узорам, якимсь особливостям техніки вишивки.

Композиції художньої вишивки складаються з елементів геометричного, рослинного, іноді тваринного походження. Щодо техніки вишивання, то найпоширенішими залишаються гладь, хрестик, мережки, вирізування, виколювання, рушниковий шов тощо.

Важливо, вибираючи чи створюючи зразок вишивки, знайти художню єдність, зробити красивою не лише саму вишивку, а головне, прикрасити предмет в цілому, зберегти його красу у співіснуванні з іншими предметами. Для цього необхідно перш за все урахувати, щоб кольори вишивки контрастно чи тонально, але обов'язково гармонійно сполучалися між собою, добре поєднувалися з фоном, на якому вишиті, і приємно вписувалися у загальний колорит предмета на якому зроблена вишивка.

Для вишивання одягу існує безліч різноманітних швів, а для прикрашання різних корисних речей побуту — безліч декоративно-тематичних орнаментів. Найпоширенішими є геометричні та рослинні орнаменти.

За способом виконання вишивки можуть бути вільними та лічильними. До вільних належать «тамбур», гладь, стебловий шов.

Свою емблему я вирішила вишивати косим хрестиком у два прийоми. Цей хрестик вишивають двома перехресними діагональними стібками. Всі верхні стібки роблять в одному напрямку. При правильному вишиванні хрестиком на звороті повинні утворюватися рівні прямі смужки в одному напрямку: по вертикалі чи горизонталі.

У будь-якій вишивці велике значення має колірне рішення. Тому при підборі ниток необхідно враховувати поєднання кольорів, а також вплив їх один на одного.

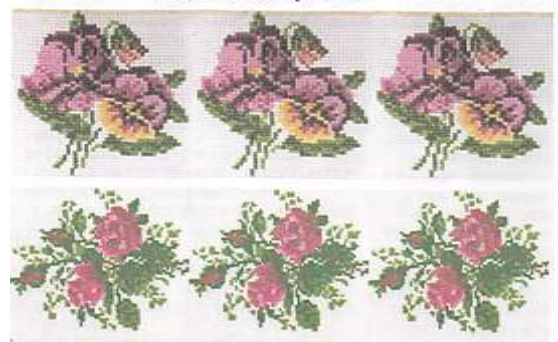
Для початку варто познайомитися з колірною гармонією, тобто основними властивостями взаємодії кольорів і узгодженістю у поєднанні їх між собою.

За основу гармонійного підбору кольорів береться колірне коло, званий інакше - спектром. Спектр являє собою безперервний ряд градієнтів кольорів (переходу від найсвітлішого тону до найтемнішого): червоного, помаранчевого, жовтого, зеленого, блакитного, синього, фіолетового. Ці кольори відокремлені один від одного гамою проміжних тонів. Якщо кольори спектру в тому ж порядку розташувати в колі, то між синьо-фіолетовим і червоним буде пурпурний. Візуально колірне коло поділяється за діаметром навпіл, де в одну половину входять теплі кольори, а в іншу - холодні.

Кольори я взяла: жовтий, білий, чорний, червоний, голубий, темно-зелений, салатний. Канва зшита з двох кольорів відповідно українському прапору.

Ідею я взяла із виробів, які теж вишивали учні нашої школи, це декоративна наволочка, яка може бути подарунковим сувеніром на ЄВРО 2012

Рослинний орнамент

Конструкція власного виробу

Матеріали та обладнання для вишивки

Матеріали та інструменти - важливі фактори, які зумовлюють художній рівень вишивки. Вражаюча геніальність народних вишивальниць - у їх глибокому розумінні матеріалу, вмінні використовувати, здавалося б, прості засоби для отримання сильних декоративних ефектів. Згідно призначення матеріали для вишивання поділяються на два види: матеріал, як основа, на якій вишивають (тканини, шкіра), і матеріал, яким вишивають (нитки рослинного, тваринного походження, металеві, бісер, корали, перли, лелітки).

Найпоширенішим матеріалом були льняні і конопляні полотна. Льняні - м'які, мають дрібнішу клітку, сірувато-охристі відтінки. Конопляні - тугіші, зеленувато-сірих

відтінків. Кожен тип тканин відігравав важливу роль - як поле для виділення вишивки, як один із важливих факторів її художнього вирішення. Поетапно в історичному аспекті ішов процес еволюції і відповідного використання матеріалу вишивки.

В усіх районах України поширеним було вишивання ручнопрядними нитками з овечої вовни. Для таких ниток підбирались найкращі волокна вовни чорного, білого, коричневого кольорів.

Льняні, конопляні, вовняні нитки домашнього виготовлення природного кольору, вибілені або пофарбовані, - основний, масово доступний матеріал для вишивання.

Вони забезпечували такий суттєвий фактор мистецтва вишивання, як гармонійне співвідношення фактури ручного виготовлення тканин і фактури вишитих узорів.

Матеріалом для вишивання були металеві золота і срібні нитки. Їх застосування у вишивці пов'язане з діяльністю мануфактурних виробництв. Вітчизняне виробництво золотих і срібних ниток створювало можливість їх широкого використання у вишиванні. На Україні були засвоєні відомі техніки виготовлення золотих і срібних тягнутих ниток - тонесеньких дротянок та ниток, які називали "сканним" золотом. Це льняні або конопляні нитки, обкручені дуже тонким срібним або позолоченим дротиком.

Ці нитки, як згадувалось, "тянули" у Львові. Очевидно, при майстерні по виготовленню золотих тканин (1637), заснований у Львові, були гаптовані золотом і сріблом. На замовлення знаті, поміщицько-магнатських маєтків, церков і монастирів виготовлялись дорогі вироби, вишиті золотом і сріблом.

В різних районах виробились певні відмінності поєднання в одній вишивці золотих, срібних металевих ниток з іншими м'якими шовковими, вовняними, бавовняними нитками. В середині XIX ст. західноєвропейська мода на вишивку бісером спричинилась до поширення його і в народній вишивці. Різнокольоровими бісеринками доповнювали вишивки на уставках жіночих сорочок, головних стрічках. На Буковині вишивали і металевими тонкими пластинками - "лелітками" круглої, рідше - витягнутої овальної форми, з золотими або сріблястими відтінками.

Інструменти і приладдя. Для вишивання необхідно мати: голки, наперсток, ножиці, виколку, п'яльці та стрічковий метр.

Голки. Потрібно мати 6-7 голок різної товщини і довжини. Тонкими голками вишивають на батисті, крепдешині, тонкому полотні, середніми за довжиною і товщиною - на лляних та бавовняних тканинах, великими - на грубій тканині, зокрема на вовні.

Вушко голки має бути овальним, із гладенькими краями. Голки зберігаються в сухому місці, щоб запобігти корозії.

Наперсток потрібно добирати точно за розміром середнього пальця правої руки так, щоб він і не був великий, і не стискував пальця. Найкращими є наперстки, виготовлені з нержавіючої сталі.

Ножиці. Вишивальниця повинна мати в своєму вжитку три пари ножиць: великі - для розкрою тканини; середніх розмірів - для обрізування кінцівок ниток та маленькі, які особливо потрібні при вишиванні з вирізуванням. Леза ножиць мають щільно змикатися і бути гостро наточеними.

Виколка потрібна для утворення дірок у тканині при вишиванні солов'їних вічок, волового ока.

П'яльця. При вишиванні застосовують круглі та квадратні п'яльці. Квадратні потрібні для великих робіт, гладьових швів), але вони менш зручні, ніж круглі п'яльця і тому значно менш поширені. П'яльці складаються з двох частин і не складні у користуванні. На менше кільце кладуть тканину з орнаментом, на тканину кладуть більше кільце і затискають її між кільцями. Малюнок вишивки, що має вирізування, у п'яльцях

перетягувати не можна, бо інакше зіб'ється сітка. В цьому випадку потрібно обов'язково щоразу виймати з них тканину і перекладати заново.

**Технологічна картка 1.
Виготовлення виробу**

№ Зп	Послідовність виконання	Графічне зображення	Інструменти
1.	Скласти схему вишивки на папері		Лінійка, олівці, міліметровий папір, компютер
2.	Підготувати канву		Канва, ножиці.
3.	Підібрати нитки		Нитки потрібного кольору
4.	Вишивання різними кольорами		Нитки, ножиці, наперсток, канва.
5.	Випрасувати виріб		Виріб, праска.

Конструкторський етап

Виріб складається з однієї частини. Процес виготовлення емблеми складний та довготривалий.

Для виконання ручної вишивки потрібні такі інструменти та матеріали:

1. Голки підбирають довгі і тонкі, що легко проколюють тканину, не залишаючи великих дірок. До того ж довгими голками легше працювати.
2. Щоб не пошкодити пучків пальців користуються наперстком.
3. Ножиці застосовують маленькі, з гострими кінчиками для вирізування кінців ниток після закінчення вишивання.
4. Вишивати можна на різних тканинах. Якщо під час вишивання рахувати нитки важко, то застосовують канву.
5. Для вишивання бажано користуватися нитками, що не линяють. Адже лише одна нитка після прання може зіпсувати всю вишивку.

Технологічна карта Виконання шва «косий хрест»		
Номер з/п	Послідовність виконання	Графічне зображення
1.	Закріпити нитку в тканині, відступивши від лівого зрізу. Виконати діагональні стібки	
2.	Виконати діагональні стібки у зворотному напрямку	
3.	Закріпити нитку внизу тканини. Виконати діагональні стібки знизу вгору, а потім – зверху вниз	
4.	Закріпити нитки ліворуч на нижньому краї тканини. Виконати стібки по діагоналі знизу вгору, а потім – зверху	
5.	Вишити композицію (за наявності резерву часу)	

Економічне обґрунтування

Для виготовлення серветки мені потрібно:

6. Нитки — 14 грн.
7. Голка — 1 грн.
8. Ножиці — 12 грн.

9. Наперсток — 1 грн.
10. Канва 20x30(2шт.) — 12 грн.
11. Тасьма -16 грн.(1,20см. по12грн.)
12. Тканина 40x100см.-6,0 грн.

Витрати на електроенергію не враховуються, бо я вишивала лише при денному світлі.

Собівартість виробу — 62 грн.

Отже, порівняно з торговельною мережею мій виріб коштує дешевше ніж будь який цінний подарунок на ЄВРО 2012.

Фотографія готового виробу

Висновок

Виготовляючи цей виріб, я отримала велике задоволення. Адже речі, які ти виготовив власноруч, приносять набагато більше задоволення ніж куплені. Я не збираюся зупинятися на досягнутому і у майбутньому планую збагатити свою колекцію новими вишивками та іншими речами виготовленими своїми руками..Сподіваюсь, що моя майбутня професія буде пов'язана з розробкою творчих завдань. Вміння виготовляти речі своїми руками приносить велике задоволення, коли має мету. Наприклад, вишиваючи рушник дівчата уявляють своє майбутнє весілля, а вишиваючи емблему я мріяла, щоб наша команда зайняла перше місце. Надіюся, що мої сподівання здійсняться.

Я вважаю, що речі, виконані своїми руками,- це найкращий подарунок для кожного.

Список використаних джерел

1. Денисенко Л. І., Гнеденко О. П. Трудове навчання. Обслуговуючі види праці. 6 клас, К: «Педагогічна думка», 2006, ст. 85-92.
2. <http://ukrvishivka.com.ua/>

ВИМПЕЛ, ПРИСВЯЧЕНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНІЙ ОСВІТІ

9 клас

Виконала: Хмарська Світлана Сергіївна, учениця 9 класу Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3, переможниця ІІ туру Всеукраїнської олімпіади з трудового навчання м. Сквир.

Керівник проекту: Каліновська Світлана Анатоліївна, вчитель трудового навчання Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3.

Обґрунтування виробу об'єкта проектування

Ще з дитинства моїм улюбленим заняттям було вишивання. Моя бабуся навчила мене вишивати. Перша моя робота – це маленька серветка, яку вона гідно оцінила. Нині я удосконалила свою майстерність, у тому числі і на уроках трудового навчання. На даний час я мало займаюся вишиванням, адже вільного часу мало, але коли дізналась про те, що у районній олімпіаді з обслуговуючої праці я зайняла перше місце, дуже зраділи. Тому я з радістю вирішили взятися за це відповідальне завдання. Вчитель оголосила тему майбутнього проекту: «Вимпел, присвячений технологічній освіті»

Мета вимпелу - популяризувати технологічну освіту серед молоді. Мої підлітки при виборі своєї майбутньої професії вибирають спеціальності які пов'язані з роботою гуманітарного напрямку. Випускники нашої школи стають юристами, журналістами, учителями, економістами тощо. Дуже мало моїх друзів які в майбутньому оберуть робітничі професії.

Я сама вагаюся яку професію мені хочеться обрати, але мабуть не робітничу. В мій час я не знаю хто придумав вимпел, як його правильно виготовити.

Історична довідка

Відкривши «Інтернет» я дізналась, що вимпел (нідерл. wimpel) - вузький довгий прапор, роздвоєний на кінці. Вимпел піднімається на військових кораблях для позначення державної приналежності. Вимпели комерційних кораблів, як правило, інший, довільної форми і кольору.

Пізніше значення слова розширилося і воно стало означати не тільки корабельні прапори, але і різної форми (частіше трикутної) прапорці, які обрамлені вишивкою, внизу мають кисть і підвішуються на спеціальний шнур.

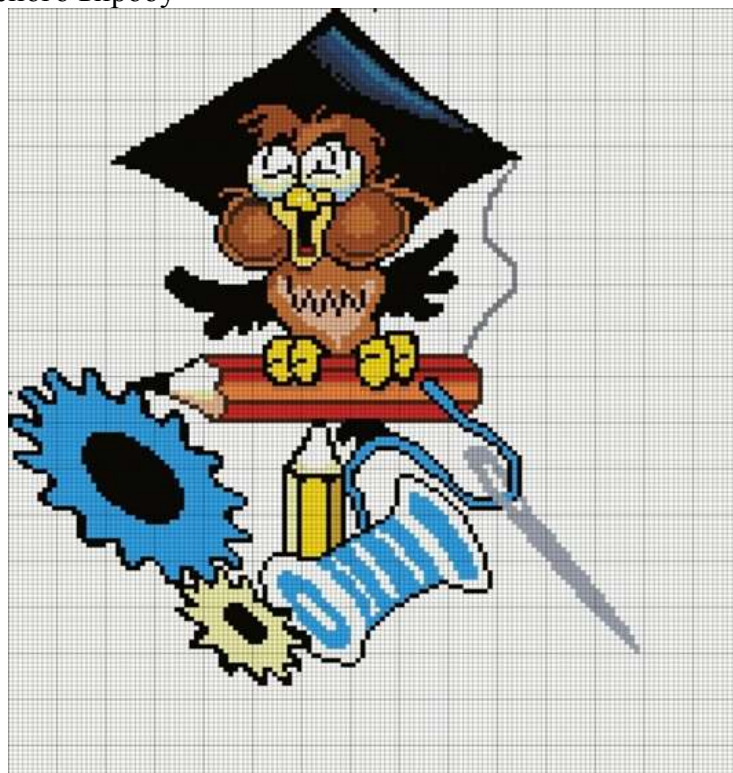
Зразки вимпелів

Символи на вимпелі повинні відображати, символізувати, пропагувати технологічну освіту в цілому і показувати її основні напрямки, на мою думку це має бути технічний напрям, який пов'язаний з виготовленням машин, та другий повноцінний напрямок це

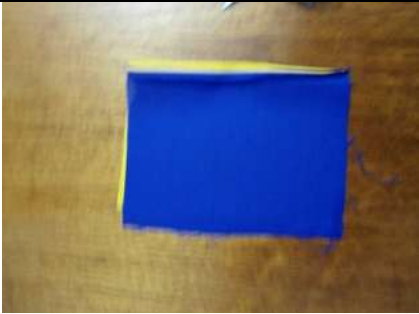

обслуговуюча праця, але не слід забувати що технологіями повинна керувати людська мудрість і це все повинно втілюватися в життя інженерною думкою. Знайшовши різні малюнки на технологічні теми, я вирішила скомпонувати свій власний варіант.

Проаналізувавши ці малюнки, я створила свій аналог технологічної освіти це:
Нитка з голкою – Символізує обслуговуючі види праці
Шестерні – технічний напрямок
Сова – людську мудрість
Олівці – конструкторську думку
Конструкція власного виробу

**Технологічна картка
Виготовлення вимпелу**

№ з/п	Послідовність виконання	Графічне зображення	Інструменти
1.	Підготувати тканину до розкрою вимпела		Праска
2.	Розмітка деталей вимпела на тканині		Крейда, лінійка, ножиці
3.	Розкрій деталей вимпела		Ножиці, тканина
4.	Зшиваємо верхню і нижню частини деталей вимпела		Швейна машинка, ножиці, нитки
5.	Вишивання узору технікою хрестик		Голка, кольорові нитки, ножиці, наперсток, п'яльця

6.	З'єднання верхньої і нижньої частин вимпела		Швейна машинка, нитки, ножиці
7.	Оздоблення тасьмою		Швейна машинка, нитки, ножиці, тасьма
8.	Остаточне виготовлення вимпела		Проволока, 2 кульки, нитки вишивальні

Конструкторський етап Матеріали та обладнання для вишивки

Матеріали та інструменти - важливі фактори, які зумовлюють художній рівень вишивки. Вражаюча геніальність народних вишивальниць - у їх глибокому розумінні матеріалу, вмінні використовувати, здавалося б, прості засоби для отримання сильних декоративних ефектів. Згідно призначення матеріали для вишивання поділяються на два види: матеріал, як основа, на якій вишивають (тканини, шкіра), і матеріал, яким вишивають (нитки рослинного, тваринного походження, металеві, бісер, корали, перли, лелітки).

Найпоширенішим матеріалом були льняні і конопляні полотна. Льняні - м'які, мають дрібнішу клітку, сірувато-охристі відтінки. Конопляні - тугіші, зеленувато-сірих відтінків.

Кожен тип тканин відігравав важливу роль - як поле для виділення вишивки, як один із важливих факторів її художнього вирішення. Поетапно в історичному аспекті ішов процес еволюції і відповідного використання матеріалу вишивки.

В усіх районах України поширеним було вишивання ручнопрядними нитками з овечої вовни. Для таких ниток підбирались найкращі волокна вовни чорного, білого, коричневого кольорів.

Льняні, конопляні, вовняні нитки домашнього виготовлення природного кольору, вибілені або пофарбовані, - основний, масово доступний матеріал для вишивання. Вони забезпечували такий суттєвий фактор мистецтва вишивання, як гармонійне співвідношення фактури ручного виготовлення тканин і фактури вишитих узорів. Матеріалом для вишивання були металеві золоті і срібні нитки. Їх застосування у вишивці пов'язане з діяльністю мануфактурних виробництв. Вітчизняне виробництво золотих і срібних ниток створювало можливість їх широкого використання у вишиванні. На Україні були засвоєні відомі техніки виготовлення золотих і срібних тянутих ниток - тонесеньких дротянок та ниток, які називали "сканим" золотом. Це льняні або конопляні нитки, обкручені дуже тонким срібним або позолоченим

Технологічна карта
Виконання шва «косий хрест»

Номер з/п	Послідовність виконання	Графічне зображення
1.	Закріпити нитку в тканині, відступивши від лівого зрізу. Виконати діагональні стібки	
2.	Виконати діагональні стібки у зворотному напрямку	
3.	Закріпити нитку внизу тканини. Виконати діагональні стібки знизу вгору, а потім – зверху вниз	
4.	Закріпити нитки ліворуч на нижньому краї тканини. Виконати стібки по діагоналі знизу вгору, а потім – зверху	
5.	Вишити композицію (за наявності резерву часу)	

дротиком.

Ці нитки, як згадувалось, "тянули" у Львові. Очевидно, при майстерні по виготовленню золотих тканин (1637), заснований у Львові, були гаптовані золотом і сріблом. На замовлення знаті, поміщицько-магнатських маєтків, церков і монастирів виготовлялись дорогі вироби, вишиті золотом і сріблом.

В різних районах виробились певні відмінності поєднання в одній вишивці золотих, срібних металевих ниток з іншими м'якими шовковими, вовняними, бавовняними нитками. В середині XIX ст. західноєвропейська мода на вишивку бісером спричинилась до поширення його і в народній вишивці. Різнокольоровими бісеринками доповнювали вишивки на уставках жіночих сорочок, головних стрічках. На Буковині вишивали і металевими тонкими пластинками - "лелітками" круглої, рідше - витягнутої овальної форми, з золотими або сріблястими відтінками. Інструменти і приладдя. Для вишивання необхідно мати: голки, наперсток, ножиці, виколку, п'яльці та стрічковий метр.

Голки. Потрібно мати 6-7 голок різної товщини і довжини. Тонкими голками вишивають на батисті, крепдешині, тонкому полотні, середніми за довжиною і товщиною - на лляних та бавовняних тканинах, великими - на грубій тканині, зокрема на вовні.

Вушко голки має бути овальним, із гладенькими краями. Голки зберігаються в сухому місці, щоб запобігти корозії.

Наперсток потрібно добирати точно за розміром середнього пальця правої руки так, щоб він і не був великий, і не стискував пальця. Найкращими є наперстки, виготовлені з нержавіючої сталі. Ножиці. Вишивальниця повинна мати в своєму вжитку три пари ножиць: великі - для розкрою тканини; середніх розмірів - для обрізування кінцівок ниток та маленькі, які особливо потрібні при вишиванні з вирізуванням. Леза ножиць мають щільно змикатися і бути гостро наточеними.

П'яльця. При вишиванні застосовують круглі та квадратні п'яльці.

Квадратні потрібні для великих робіт, гладьових швів), але вони менш зручні, ніж круглі п'яльця і тому значно менш поширені. П'яльці складаються з двох частин і не складні у користуванні. На менше кільце кладуть тканину з орнаментом, на тканину кладуть більше кільце і затискують її між кільцями. Малюнок вишивки, що має вирізування, у п'яльцях перетягувати не можна, бо інакше зіб'ється сітка. В цьому випадку потрібно обов'язково щоразу виймати з них тканину і перекладати заново.

Економічне обґрунтування

1. Канва (синя) - 3 грн.
2. Канва (жовта) - 3 грн.
3. Підкладка виготовлена із старої шерстяної спідниці – 0 грн.
4. Вишивальні нитки (5 кольорів) – 3.75 грн.
5. Ножиці – 6 грн.
6. Голка для вишивання – 2 грн.
7. Оздоблювальна стрічка (1 м) – 5 грн.
8. Сталева проволока (20 см) – 0.20 грн.
9. Кульки із старого намиста – 0 грн..
10. Електроенергія – 0.55 грн.

Всього: 23.50 г

Готовий виріб

Висновок

Я розробила та виготовила свій власний вимпел ,який відповідає технологічній освіті. Мій вимпел сподобався батькам,учителям, усім моїм друзям, а головне – мені також. Розробляючи модель вимпела, я міркувала над тим,що символи на вимпелі повинні відображати ,пропагувати технологію в освіті в цілому та показувати її основні напрями. Ці напрями можна розшифрувати подивившись на мій вимпел,а саме:

- сова –це людська мудрість,
- нитки та голка-обслуговуюча праця,
- шестерні- технічна праця,
- олівці- конструкторська думка.

Тому я знаю,що мій виріб відповідає своєму призначенню. Ну а я отримала знання та вміння про вимпел та технологію його виготовлення.

Список використаних джерел

1. Денисенко Л. І., Гнеденко О. П. Трудове навчання. Обслуговуючі види праці. 6 клас, К: «Педагогічна думка», 2006, ст. 85-92.
2. <http://vimpela.com.ua/>
3. <http://ukrvishivka.com.ua/>

ВИГОТОВЛЕННЯ ЖИЛЕТКИ

10 клас

Виконала: Черняхівська Марина Володимирівна, учениця 10 класу Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3, переможниця ІІ туру Всеукраїнської олімпіади з трудового навчання м. Сквиря.

Керівник проекту: Каліновська Світлана Анатоліївна, вчитель трудового навчання Сквирської ЗОШ І–ІІІ ст. №3.

Обґрунтування виробу об'єкта проектування

Творче ставлення до праці — важлива риса сучасної людини. На заняттях обслуговуючих видів праці учні нашої школи відчують себе не просто виконавцями роботи, а її творцями. Ми не просто виконуємо роботу, запропоновану вчителем, а самі ставимо перед собою завдання, які пробуджують творчу думку, розвивають технічне мислення і конструкторські здібності. Тому наша праця є цікавою й ми отримуємо задоволення не лише від результату, а й від самої роботи. Мені до вподоби техніка шиття, але в останній час я дуже рідко цим займаюся, адже вільного часу мало. Дізнавшись про те, що у районній олімпіаді з обслуговуючої праці я зайняла перше місце, я дуже зраділа. Тому я з радістю вирішила взятися за це відповідальне завдання. Вчитель оголосила тему майбутнього проекту

Короткі історичні версії

Жилет (від французького «жиле») - чоловічий або жіночий верхній одяг без рукавів. У класичному варіанті надягають під піджак. Складова частина класичного чоловічого костюма - «трійки».

Існує кілька версій походження слова жилет. За однією з них, ярмаркові балагури, яких у Франції називали жиль, носили безрукавку. За іншою, кравця, який першим зшив жилет, звали Жиле. Ну і ще один варіант - предок жилета був родом з Туреччини (безрукавка желек). Потім безрукавку перейняли араби, потім іспанці, потім французи. І лише наприкінці XVIII століття жилет потрапив до Росії.

Безпосередньо предком жилета є камзол, який з'явився на світ на 4-5 століть раніше жилета. Вважається, що вперше він з'явився в Англії, при дворі Карла II, в 60-і роки XVII століття. Він проіснував до кінця XVIII століття і йому на зміну прийшов жилет. Безумовно, він не відразу увійшов у побут. До появи наручних годинників годинники носили в лівій кишені жилета. Годинники носили як у верхній кишені, так і нижній. Ланцюжки годинників просмикували в гудзикову петлю жилета. Купці любили носити товсті золоті або срібні ланцюжки.

Проте через кілька років жилету вдалося завоювати міцні позиції, які він утримує до цих пір.

За іншою версією, дзімбаорі (з японської «похідна накидка») - жилетка без рукавів, один з головних елементів пізнього самурайського одягу, різновид накидки хаорі. Своєрідна японська версія табарда. З приходом до влади Токугави Ієясу і вигнанням більшості європейців з країни на початку XVII ст. подібні запозичення з Заходу припинилися. Проте в епоху Едо дзімбаорі стала атрибутом самурайського статусу і почала використовуватися як церемоніальний одяг. Спочатку воїни носили дзімбаорі після боїв, замість знятих обладунків. Згодом дзімбаорі стали одягати поверх зброї для захисту від негоди і як прикраси.

Дзімбаорі виготовлялася з тонкого сукна, шерсті, парчі, шовку. Іноді оздоблювалася плетеним золотим шнуром, роговими гудзиками, аплікацією, вишивкою. На спинці дзімбаорі зображували фамільні герби у вигляді аплікацій або вишивки. Кептар - український національний предмет як чоловічого, так і жіночого верхнього одягу. Кептар являє собою своєрідний жилет пошитий з хутра, який найбільш поширений серед гуцулів - етнічної групи українців, що проживають у Карпатах і Прикарпатті.

Дзімбаорі

Кептар

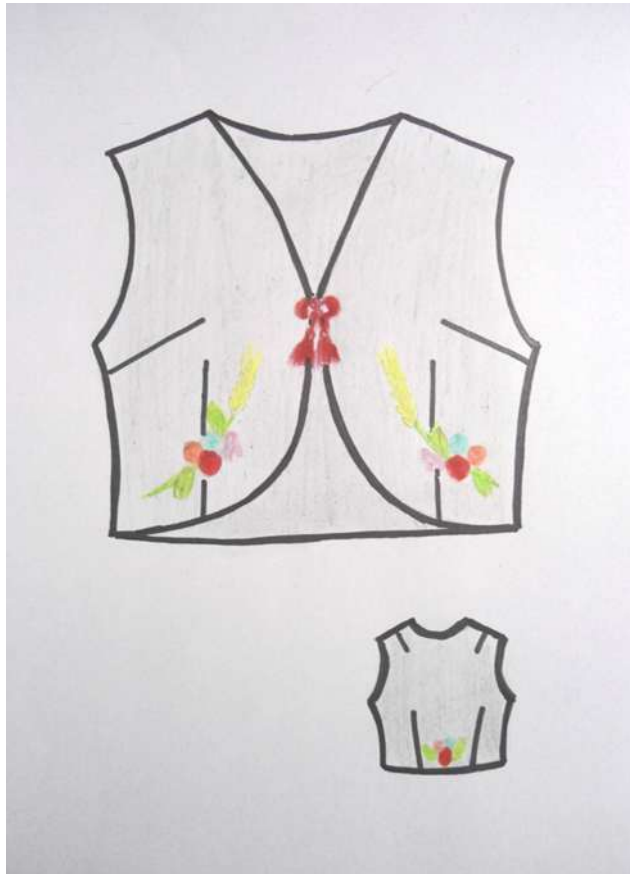
Аналіз виробів-аналогів, остаточний вибір конструкції

Сьогодні жилет використовується в абсолютно різних варіантах - це і складова частина класичного чоловічого костюма-трійки, це і утеплений варіант, альтернатива светра. Крім цього, починаючи з ХХ століття, жилет став широко використовуватися як спеціальний одяг або навіть обмундирування. Важко уявити військового без розвантажувального жилета, охоронця або поліцейського без бронезжилета, рятувальника на воді без рятувального жилета, а співробітника ДАІ або працівника міських служб без сигнального жилета з світловідбиваючими поверхнями. Також жилет популярний і у фотографів.

Переглянувши багато видів жилеток, я вирішила виготовити класичну жилетку, та прикрасити її вишивкою. Готові викрійки жилета я знайшла в одному із старих маминих журналів «Радянська жінка» та вирішила їх використати для виготовлення власного виробу.

Ескіз власного виробу

Матеріали та обладнання для пошиття жилетки

Матеріали для пошиття жилету:

- Тканина пальтова – 0,60 м
- Підкладочна тканина – 0,60 м
- Котушкові нитки - 1 шт
- Стрічки для вишивання – 6 кольорів
- Бісер
- В'язальні нитки

Обладнання:

- Швейна машина.
- Голка для зметування.
- Голка для вишивання стрічками.
- Голка для бісеру.
- Наперсток.
- Ножиці.

**Технологічна картка
Виготовлення жилетки**

№ з/п	Послідовність виконання	Графічне зображення	Інструменти
1.	Перекопіювати викрійку із журналу на папір.		Папір, олівець, світло
2.	Вирізати лекало викрійки		Ножиці
3.	Підготувати тканину до розкрою.		Праска, тканина.
4.	Накласти викрійку на тканину та обвести.		Викрійка, тканина, олівець.

5.	Розкрій деталей виробу		Тканина, ножиці
6.	Зметування і зшивання виточок.		Голка, катушкова нитка, наперсток, ножиці, швейна машинка.
7.	Вишивання стрічкою		Голка, кольорові стрічки, ножиці, наперсток, п'яльця.
8.	Зметування та зшивання деталей жилета та підкладки зшивним швом.		Швейна машинка, голка ножиці
9.	З'єднання підкладки із жилетом		Швейна машинка, голка ножиці

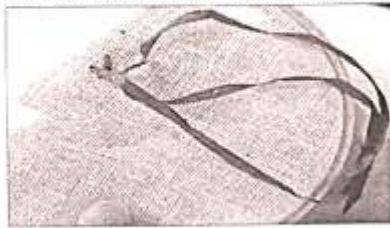
10	Волого-теплова обробка виробу		Електропраска
----	-------------------------------	--	---------------

Інструкційна картка 1,2

ІНСТРУКЦІЙНІ КАРТИ

Інструкційна карта 1. Шов «вигнугтий стібко»

1. Вколоти голку з вивороту тканини на лицьовий бік, зробити вертикальний стібко і, уколотивши голку в тканину, протягнути стрічку на виворітний бік тканини (довжина стібка — за бажанням) (мал. 1).

Мал. 1

2. Перевести голку ліворуч на відстань 5—10 мм горизонтально і вколоти на лицьовий бік, витягуючи при цьому стрічку. Зробити похилий стібко бажаної довжини і вколоти голку нижче по центру під першим стібком (мал. 2).

Мал. 2

3. Операцію 2 повторювати певну кількість разів, розміщуючи стібки ліворуч і праворуч від центра (мал. 3).

Мал. 3

▲ Примітка.
Напрямок стібків та їх положення залежить від кута переходу між стібками.

Інструкційна карта 2.

Шов «вигнугтий стібко із завитком»

1. Вколоти голку з вивороту тканини на лицьовий бік, допомагаючи великим пальцем лівої руки обмежити довжину стібка. Притиснути стрічку до тканини (мал. 1).

Мал. 1

2. Уколоти голку в центр стрічки. Проколовши стрічку і тканину, вивести голку на виворітний бік (мал. 2).

Мал. 2

3. Стрічку затягувати поступово й обережно доти, доки не сформується заглиблення на стібку й не утвориться завиток (мал. 3).

Мал. 3

Інструкційна картка 3.

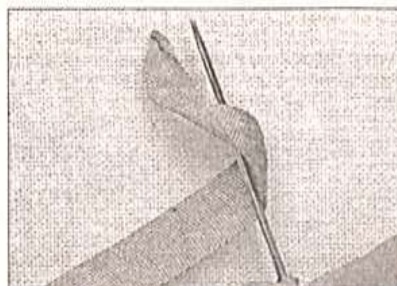
Інструкційна карта 3. Шов «вузлик»

1. Вколоти голку з вивороту тканини на лицьовий бік і витягнути стрічку (мал. 1).

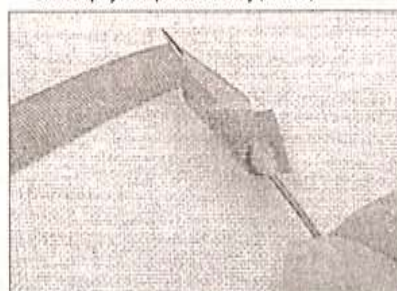
Мал. 1

2. Натягуючи стрічку лівою рукою, голку завести під стрічку, стрічку спрямувати в напрямку виколювання (мал. 2).

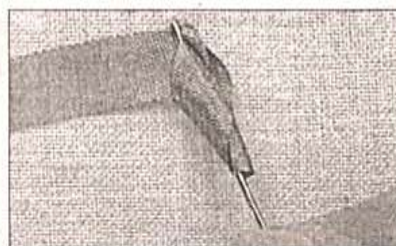
Мал. 2

3. Обгорнути стрічкою голку (мал. 3).

Мал. 3

4. Уколоти голку в тканину (відстань між точками виколювання і вколювання незначна) і протягнути стрічку через стрічку, намотану на голку (мал. 4).

Мал. 4

5. Стрічку повністю протягнути через утворений вузлик на вивортний бік тканини (мал. 5).

Мал. 5

6. На лицьовому боці роботи утворюється вузлик, розмір якого залежить від кількості обертів стрічки навколо голки (мал. 6).

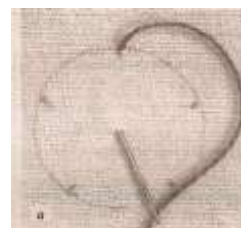
Мал. 6

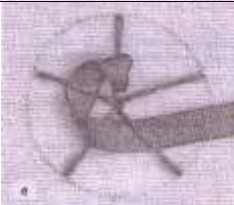
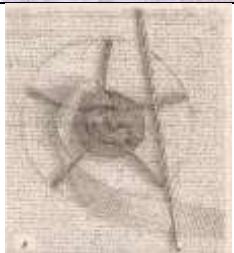

Література

1. Вишивка шелковыми лентами: Техника. Приемы. Издатель: Энциклопедия. — М.: АСТ-ПРЕСС-ЧИТА, 2005. — 160 с.
2. Денисенко Л.І. Азбука домашнього господарювання: Навч. посіб. з трудового навчання для учнів 5—9 кл. серед. загальноосвіт. шк., ліцеїв, гімназій. — К.: А.С.К., 1999. — С. 128—159.
3. Захаржевская Р.В. История костюма: От античности до современности. — М.: Рипол Классик, 2006.
4. Климух Л.В. Технология изготовления швейных изделий: Навч. посібник для учнів 8—9 кл. серед. загальноосвіт. шк., ліцеїв, гімназій. — К.: Освіта, 1998. — 141 с.
5. Николаева Т.О. История украинского костюма / Ил. З. Васиной, Л. Миненко, Т. Николаевой, О. Слнчак, М. Старовойт. — К.: Либідь, 1996. — С. 176.
6. От А до Я. Вишивки лентами. — М.: Ниола XXI век, 2005. — 132 с.
7. Чудесные мгновения. — М.: Дистрибутор Пресс, 1999. — 38 с.

Інструкційна картка 4.

На основну тканину нанести малюнок. Утягнути в голку стрічку, зрізуючи її по діагоналі. Підігнути на кілька міліметрів довгий кінець стрічки і вколоти довгий кінець стрічки по центру. Щоб закріпити стрічку після вишивання, треба протягнути її навиворіт і, зробивши невелику петлю, провести голку зі стрічкою під стібками вишивки.

<p>Нитками муліне в два складання вишити зірку. Нитки дібрати в тон стрічки. Початок і кінець стрічки повинні бути добре закріплені.</p>	
<p>Узяти стрічку, зробити плоский вузол. Уколоти голку з виворітного боку. Протягнути голку під першим стібком, пропустити другий; потім під третім, пропустити четвертий.</p>	
<p>Продовжити роботу, по черзі протягуючи голку під або над променем зірки. Виконувати дану дію поки стрічка покриє всі промені.</p>	
<p>Вивести тасьму навиворіт вишивки, обрізати край по діагоналі, залишивши припуск на 1 сантиметр. Заправити нитку в голку, закріпити кінець тасьми голкою кількома стібками, після чого обрізати нитку.</p>	

Технологічний етап

За допомогою технологічної карти та інструкційних карток (які я використала із журналу «Трудове навчання») за порадою керівника проекту. Я виготовила свій жилет.

Економічне обґрунтування

Відповідно до завдань та вимог даного проекту я провела елементарне економічне обґрунтування. При цьому я свідомо знехтувала обрахунками моєї заробітної плати, розрахунком податків, та амортизацією на використання на технологічного обладнання. Мною невраховані затрати пов'язані з використанням комп'ютерної техніки при виготовленні технологічної документації проекту.

1. Вишивальні нитки (6 кольорів) – 3.75 грн.
2. Нитки катушкові – 1 грн.
3. Тканина – 36 грн.
4. Підкладка – 6 грн.
5. Бісер – 40 коп.
6. Голка для вишивання – 2 грн.
7. Ножиці – 6 грн.
8. Електроенергія – 60 коп.
9. Голка для змотування – 1 грн.

Всього: 56.75грн.

Міні маркетингові дослідження

Переглянувши ціни в магазинах, я побачила що приблизно така жилетка коштує – від 250-1000 грн., а моя за вартістю вийшла набагато дешевше.

Запитавши у своїх подруг їхню думку про виріб, я отримала схвальні відгуки, щодо конструкції оздоблення та саме головне ціни мого виробу. Я розумію, що коли виготовляти даний товар партіями він буде коштувати більше, але ціна не буде такою великою, як у магазині.

Фото готового виробу

Висновок

Працюючи над виробом, я зіткнулася з багатьма труднощами. Мені було важко знайти достатньо вільного часу для роботи над виробом. Я працювала в позаурочний час та виконувала деяку роботу вдома на канікулах. Але для себе я багато чого навчилася, а саме: вдосконалила свої навички при пошитті виробу та оздоблення вишивкою за допомогою стрічок. Провела дослідницьку роботу по історії жилета покращила знання під час роботи з комп'ютером та роботою з пошуковими системами Інтернету.

Виготовляючи цей виріб, я отримала велике задоволення. Адже речі, які ти виготовив власноруч, приносять набагато більше задоволення, ніж куплені.

Я не збираюся зупинитися на досягнутому і у майбутньому планую збагатити свою колекцію новими пошитими речами виготовленими своїми руками. Сподіваюсь, що моя майбутня професія буде пов'язана з розробкою творчих завдань. Вміння виготовляти речі своїми руками приносить велике задоволення, коли має мету.

Я вважаю, що речі, виконані своїми руками,- це найкращий подарунок для кожного.

Список використаних джерел

1. Вышивка лентами. /Джоан Гордон, - М.: «Арт-Родник», 2008.
2. Фантазии из ленточек. Полный курс для рукодельниц. /Хелен Гибб, - Харьков, 2011.
3. Вишивка лентами. Техника, приемы, модели./Энн Кокс, - Харьков, 2010.
4. Рельефная вышивка ленточками и нитками./Ди ванн Никерк, - М.: 2007.
5. Ольга Басалюк. Прикраса для молоді панянки. Творчий проект. // Трудове навчання. Газета для вчителів обслуговуючих та технічних видів праці, викладачів та майстрів виробничого навчання МНВК. – 2011, №12, ст. 25-26.
6. Лариса Соловйова. Вишивка стрічками.// Трудове навчання. Газета для вчителів обслуговуючих та технічних видів праці, викладачів та майстрів виробничого навчання МНВК. – 2010, № 5, ст.28-31.